

APOSTOLAT MIŁOŚCI WOBEC KAPŁANÓW MARGARETKA

Istotą Apostolatu MARGARETKA jest codzienna modlitwa za konkretnych kapłanów.

Tworzy ją 7 pojedynczych osób lub rodzin. Ważne jest to, aby w każdy dzień tygodnia ktoś się modlił. Jedna osoba przyjmuje na siebie obowiązek dobrowolnie wybranej przez Grupę modlitwy za konkretnego kapłana w wyznaczonym dla niej jednym dniu tygodnia. Podstawowa proponowana modlitwa to, modlitwa za kapłanów i koronka franciszkańska:

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, Ty, który pociągnąłeś ku Sobie księdza ..., uczyn go swoim naśladowcą i sługą. Spraw, aby dzielił Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ponawiasz na ołtarzach Swoją Ofiarę. Ty, o Panie, który żyjesz na wieki, aby wstawiać się za Twoim ludem, otwórz przed nim horyzonty, by dostrzegł cały świat spragniony światła prawdy i miłości, by był solą ziemi i światłością świata. Umacniaj go Twoją mocą i błogosław mu.

Święty ... (imię patrona), którego imię nosi ksiądz ..., Twojej szczególnej opiece go dzisiaj polecamy. Prosimy, abyś wstawiał się za nim przed Bogiem i pomagał mu we wszystkich potrzebach. Spraw, aby dochował Bogu wierności i pracował owocnie dla Jego większej chwały.

Maryjo, strzeż go przed wszelkim złem. Amen.

Koronka – „Wierzę” oraz 7 razy („Ojczy nasz”, „Zdrowaś Maryjo”, „Chwała Ojcu”).

Grupa siedmiu osób składa wieczyste przyrzeczenie modlitwy, tzn. do końca życia. Jeżeli ktoś umiera wcześniej niż dany kapłan, a istnieje możliwość zastąpienia tej osoby inną, to można to uczynić. Jeżeli nie będzie takiej możliwości, to osoba składająca przyrzeczenie zabiera ze sobą obowiązek modlitwy wstawienniczej także po śmierci (w niebie lub w czyśćcu – na zasadzie *świętych obcowania*), aby wszyscy szczęśliwie dotarli do bram nieba. Gdyby kapłan zmarł wcześniej, to nie przestajemy się za niego modlić, gdyż nie wiemy, czy jest on w niebie, czy też w czyśćcu, gdzie będzie potrzebował naszego wstawiennictwa. Wierzmy, że Bóg w swoim miłosierdziu wykorzysta każdą modlitwę zanoszoną za kapłanów i pozwoli uczestniczyć w wymianie duchowych dóbr pomiędzy „siódmką” a jej kapłanem.

Każdy dzień jest dobry, aby złożyć przyrzeczenie, niemniej wskazane jest uczynić to w niedzielę lub w jakieś święto kościelne, lub z okazji jakiegoś innego spotkania, np. z racji rekolekcji. Jeśli to możliwe grupa siedmiu osób uczestniczy we Mszy świętej i po Komunii św. składa przyrzeczenie, posługując się np. taką oto formułą:

Boże w Trójcy jedyny i Maryjo, Królowo Pokoju, w ramach powstałego w parafii w Medziugorju Apostolatu MARGARETKA przyrzekam wieczystą modlitwę za księdza Moje przyrzeczenie zanurzam w chwalebnym Krzyżu Chrystusa i Niepokalanym Sercu Maryi. Amen.

Dobrze jest składać przyrzeczenia przy wystawionym Najświętszym Sakramencie na głos lub cicho w sercu, razem lub osobno. Można przy tym lewą rękę położyć na sercu, a prawą wzniesć jak do przysięgi. Najważniejszą sprawą jest, aby uczynić to w całkowitej wolności serca i w stanie łaski uświęcającej. Wskazane jest, aby w czasie tego obrzędu przyrzeczenia obecni byli – o ile to możliwe – wspomniani kapłani, którym należy dać na pamiątkę MARGARETKĘ, czyli najlepiej własnoręcznie wykonaną (np. rysunek, haft, liść, 7-bułek połączonych, etc co przyniesie inwencja twórcza), oprawioną pamiątkę kwiatka z imionami modlących się osób. Gdyby któryś z nich mógł odprawiać wtedy Mszę świętą, niech ofiaruje Ją za swoją MARGARETKĘ, lub przynajmniej włączy złożone przyrzeczenia w Ofiarę Eucharystyczną Chrystusa.

W niektórych sytuacjach nie będzie możliwości zorganizowania wspólnego składania przyrzeczeń przez „siódmkę”, gdy np. Grupa rozproszona jest w różnych rejonach Polski czy świata. W takim przypadku osoba, która organizuje MARGARETKĘ umawia wszystkich zainteresowanych, aby w określony dzień osobiście złożyły Bogu i Maryi przyrzeczenia w miejscu swojego przebywania i rozpoczęły modlitwę. Gdyby zaistniała możliwość spotkania „siódmki”, wtedy można wspólnie odnowić przyrzeczenie.

Bóg pobudza niektóre osoby do aktywnego włączenia się w rozszerzanie tego rodzaju apostolatu. Osoba, która pragnie utworzyć MARGARETKĘ zbiera grupę siedmiu osób, jako symboliczny kwiat wokół kapłana objętego modlitwą (np. ks. proboszcza, księdza wikarego, kapłana, który przeżywa jakieś trudności, który prosił nas o modlitwę, lub któremu jesteśmy winni szczególną wdzięczność). Wskazane jest, by zaprosić Maryję do pokierowania nie tylko dobrem osób, ale też całą tą działalnością apostolską, gdyż jest to Jej dzieło.

Własnym przykładem należy zachęcać do włączenia się w ten apostolat, informując krewnych i znajomych o wyżej przedstawionych zasadach, wręczając im najlepiej kserokopie tego tekstu. Małodusznych, załęczonych i wątpiących w swoje możliwości należy pobudzać do złożenia ufności w Bogu, który nie odmawia niezbędnej pomocy dla dochowania wierności złożonemu przyrzeczeniu.

Zewnętrzny znak przynależności do tego Apostolstwa jest otrzymanie **blankietu** z tekstem modlitwy za kapłana.

Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie. (...) Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje (Mt 6, 19-21).

Dam wam pasterzy według mego serca, by was paśli rozsądnie i roztropnie (Jr 3,15).